

[Edvard Sørensen.]

Jeg ser i „Randers Dagblad“ fra i Gaar, og jeg har Grund til at tro, at denne Meddelelse er rigtig, at der er ført afsluttende Forhandlinger om den ene af disse Ruter, nemlig Aarhus—Spørring—Randers-Ruten. Jeg vil erkende, at naar Ministeriet vil gøre Brug af den Ret, det har ifølge Motorlovens § 27, saa er der over for denne Rutes Indehavere givet et Tilbud, som er relativt gunstigt, men hvis man fra Ministeriets Side agter at gaa frem paa samme Maade over for de øvrige tre Ruter, saa kan jeg forsikre Ministeren om, at selv om man giver disse Ruter økonomisk lige saa gode Betingelser for en Aflevering, saa vil det afgjort ikke være tilfredsstillende for Befolkningen. Hvis man derimod fra Ministeriets Side med den Kontrakt, der formentlig bliver afsluttet med Spørring-Ruten, vil stille Sagen i Bero for de andre tre Ruters Vedkommende, da er der Grund til at tro, at det vil virke gunstigt paa den Stemning, der i Øjeblikket er blandt Befolkningen i Randers Amt.

Som hele Udviklingen er gaaet paa dette Omraade, har man vanskeligt ved at forstaa, at man fra Ministeriets Side i saa stærk Grad, som Tilfældet er og har været igennem de senere Aar, gør Brug af Bestemmelsen i § 27. Den Gang denne Lov blev gennemført i 1927, var det formentlig ud fra den Betragtning, at den Ret, man her gav Ministeren, var den, at han skulde mægle imellem de stridende Parter, men det har jo udviklet sig saadan, at den ene Part er altid Ministeriet selv eller Statsbanerne. Det vil sige, at Ministeren skal mægle i en Sag, hvor han selv er den ene Part, og Befolkningen kan ikke forstaa, at det kan være rigtigt, at noget saadant foregaar.

I den højtærede Trafikministers Tale for nogle Dage siden gjorde Ministeren rede for Statsbanernes og Trafikministeriets Rutebilsystem, og han udtalte dér — det findes Sp. 1068 —, at af Landets 800 Rutebillinier havde Statsbanerne dels selv, dels sammen med Privatbanerne overtaget godt 60, og dem, man nu havde Interesse i at overtage, var godt en halv Snes. Dette maa jo ses paa Baggrund af den Beslutning, der blev vedtaget her i Folketinget i 1933, hvor der var en Debat om hele dette Spørgsmaal, og hvor man fra Ministeriets Side gik ind paa at nedsætte en Kommission til at løse Spørgsmaalet. Man vilde nedsætte en Kommission, der skulde tage Stilling til hele Trafikproblemet. Saa vidt jeg husker, tiltraadte hele Rigsdagen denne Udtalelse fra

Regeringens Side, men Forudsætningen for, at man fra alle Sider kunde føle sig tilfredsstillt med denne Ordning, maatte jo være, at Trafikministeriet i dette Tidsrum indstillede den førte Rutebilsystem, fra det Øjeblik denne Vedtagelse forelaa holdt op med at overtage flere Bilruter, indtil hele Spørgsmaalet var løst, og det er ogsaa dette Argument, Befolkningen i Randers Amt bruger, og bruger med Rette. Forudsætningen maatte jo være, at man standsede denne Rutebilsystem, til dette Spørgsmaal var løst. Jeg mener, det vilde have været rigtigt og hensynsfuldt over for de Partier, der rejste dette Spørgsmaal, om man havde indstillet Overtagelsen af flere Bilruter allerede paa det daværende Tidspunkt. Jeg vil gerne henstille, at man i alt Fald nu, da det ser ud til, at Kommissionen staar foran en Afslutning af sit Arbejde, indstiller Overtagelserne baade i Randers Amt og andre Steder, indtil vi har faaet en ny Lovgivning paa dette Omraade.

Jens Thomsen: Ved Kødlovens første Behandling fremsatte det ærede Medlem Hr. Brorsen fra denne Talerstol en usandfærdig Beskyldning imod mig om min Adkomst til at være Medlem af dette høje Ting. Det ærede Medlem udtalte, at jeg er valgt her ind paa Rigsdagen paa Grund af en usandfærdig Valgkampagne. Jeg har aldrig rettet personlige Angreb og forstaar absolut ikke det ærede Medlems Vrede imod mig. Jeg vurderer imidlertid Sandheden højere end et Rigsdagsmandat, og jeg er villig til at give Afkald paa mit Mandat, saafremt det ærede Medlems Beskyldning imod mig ved en nærmere Prøvelse skulde vise sig at være holdbar, for saa har Vælgerne jo i Virkeligheden betroet mig deres Stemmer imod falske Forudsætninger.

Jeg er villig til at mødes med det ærede Medlem i min Valgkreds ved et offentligt Møde, og saafremt der kan føres et sagligt Bevis for Beskyldningens Rigtighed, og mine Vælgere overbevises om, at de har afgivet deres Stemmer paa mig paa Grund af en usandfærdig Valgkampagne, saa vil jeg tage Konsekvensen deraf og straks nedlægge mit Mandat. Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem Hr. Brorsen skal tage lignende Konsekvenser og nedlægge sit Mandat, saafremt Beskyldningen imod mig vil vise sig at være grundløs, for ellers vil det ærede Medlem vel fortsat betragte sig som en forfulgt Uskyldighed, og det vil jeg i hvert Fald nødig tage Ansvar for, men Vælgerne maa have Krav paa Oplysningerne, der kan bevise, at de er ført